

учены, а на Словѣнство-то ще бѣде слава и хвала, зачтото е листо отъ неговѣ-тъ горѣ.

ПОГЛЯДЪ ВРѢХУ ИСТОРИЧЕСКО-ТО РАЗВИТІЕ НА ЧЕЛОВѢЧЕСТВО-ТО.

Въ непроницаемѣ далечность ся скрива отъ насъ начяло-то на чловѣчество-то, и съ такавѣ пакъ тайнственность е покрить излѣзъ-тъ на неговѣ-тъ исторіѣ. До гдѣ най-послѣ ще достигне той? И като достигне до извѣстнѣ стѣпень за развитіе, ще ли ся спре завсегда на неѣ, или ще трѣгне назадъ, доклѣ слѣдъ врѣмя, не изчезне всяка негова дыря на земѣ-тъ, коя-то пакъ ще стане не населена отъ чловѣди? Мы това не знаемъ, нѣ кога-то и да е, истина е, че трѣбува да настане за чловѣчество-то врѣмя на най-высоко негово развитіе и процвѣтяваніе, и по всечкы-ты бѣлѣзы, что ны обыкають, мы трѣбува да ся убѣдимъ, че сме близу до това врѣмя. Като оставимъ на странѣ нѣкои тъмны страны на настояще-то, мы видимъ около себе си толкова много голѣмы нѣчта, толкова много богаты надѣжды, что-то неволно трѣбува да ся радваме, че приближаваме къмъ това врѣмя.

Наистинѣ, има много животны, кои-то надминувать чловѣка съ силѣ-тъ на мышци-ты си и съ тѣнкы-ты си чюства. Нѣ колко срѣдства е изнамѣрилъ чловѣкъ, за да разширочи до невѣроятны размѣры силы-ты си, да развіе чюства-та си, да обезгрыжи, украси и облагороди сѣществованіе-то си, да укроти и покори подъ власть-тъ си враждеб-